

Den Internationale Fredskoalitions møde nr. 72, fra fredag den 18. oktober 2024

Ikke korrekturlæst

[HZL] [AMB] [DNS] [SSU]

ANASTASIA BATTLE: Velkommen alle sammen. Dette er Den Internationale Fredskoalition; dette er vores 72. møde i træk. Vi har holdt det i træk. Tak, fordi I er kommet, især hvis I er nye. Mit navn er Anastasia Battle; jeg vil være jeres ordstyrer, sammen med Dennis Small og Dennis Speed som medordstyrere.

Til at begynde med er grunden til, at vi oprettede dette forum – og jeg vil gerne understrege det, fordi det er vigtigt – at vi ønskede at bringe folk fra alle ideologier og mange forskellige nationer og kulturer sammen for at opnå ægte fred. Og at den eneste måde, vi kan stoppe faren for atomkrig på, er, hvis vi bringer menneskeheden sammen for at få det til at ske. Så igen vil jeg gerne takke jer alle for at være med os i dag på dette meget vanskelige tidspunkt. Jeg er sikker på, at mange af jer har hørt om mordet på Hamas-lederen Sinwar. Han blev dræbt af Israel forleden dag, hvilket bringer os endnu tættere på denne fare. Præsident Zelenskyj truer også med, at Ukraine vil gå atomart til værks, hvis de ikke opnår deres NATO-medlemskab. Det er utroligt intenst, og det er endnu en grund til, at det, vi gør her i dag, er meget vigtigt.

Hvis du er på livestream eller Zoom, så del venligst dette link og få så mange mennesker på som muligt lige nu. Med det vil vi fortsætte med vores dagsorden. Vi har en række indledende talere til jer, til diskussionen, og så vil vi have

en generel diskussion med de mange mennesker, der er på Zoom-linjen. Så Helga Zepp-LaRouche, værsgo at åbne op for os. Hun er grundlægger af Schiller Instituttet og initiativtager til Den Internationale Fredskoalition. Tak skal du have.

HELGA ZEPP-LAROUCHE: Lad mig først sige velkommen til jer alle sammen. For nogle måneder siden vovede jeg den påstand, at vi ville gå ind i de farligste seks måneder i menneskehedens historie, og desværre er jeg ikke i stand til at korrigere det synspunkt. Faktisk er der mange tegn på, at der vil ske store, store udviklinger inden det amerikanske valg den 5. november.

Som Anastasia lige har sagt, befinder vi os med mordet på Hamas' leder, Sinwar, helt klart i en situation, hvor optrapningen truer. Kamala Harris sagde, at det nu er tid til at afslutte det, men det er tydeligvis ikke det, Netanyahu har tænkt sig. Og CNN rapporterede allerede for nogle dage siden, at den israelske hær er klar til et angreb på Iran når som helst. Det kan være, at et sådant angreb finder sted; det kan være et konventionelt angreb »kun« (i anførselstegn) på olieraffinaderier og lignende mål. Det kunne også være et forsøg på at slå atomanlæggene ud, hvilket naturligvis, i betragtning af at de ligger dybt skjult i bjergene, sandsynligvis ville kræve atomvåben. Derfor har den russiske viceudenrigsminister Sergey Ryabkov i en skarp advarsel til Israel sagt, at hvis de gør det, vil det føre til en helt forfærdelig katastrofe i regionen og muligvis også længere væk.

Situationen på landjorden er fortsat ubeskrivelig. Den etniske udrensning fortsætter. Israel har meddelt, at de vil erklære omkring 400.000 mennesker, der bor i den nordlige del af Gaza, for kombattanter, og at de kun kan forlade området, hvis de ikke vil sulte. Hvis dette ikke er et tilfælde af klar etnisk udrensning, så ved jeg ikke, hvad man kan kalde det.

Men den endnu større fare er naturligvis et forestående angreb på Iran. Allerede i 2016 leverede Rusland S-300

luftforsvarssystemet til Iran, og Times of India rapporterede i slutningen af august, at Rusland også har leveret nogle Iskander-missiler til Iran. Det er atomare missiler. Og også Murmansk-BN EW-systemet, som er et system, der kan blokere for satellitnavigation og -kommunikation på en afstand af ca. 300-500 km. Iskander-systemet kan også omfatte R-500 eller 9M729 jordbaserede missiler, som har en rækkevidde på 1.550 km og også er atomare. Men det afgørende punkt ved alt dette er, at de har brug for russiske specialister til at betjene dem – både Iskander- og Murmansk-systemerne. For nylig har Rusland også leveret S-400 luftforsvarssystemer til Iran. Så der er efter al sandsynlighed russiske specialister i Iran, som hjælper Iran med disse systemer.

På den anden side har USA for nylig leveret luftforsvarssystemet THAAD [Terminal High Altitude Air Defense] til Israel. Det rapporteres, at der er omkring 100 amerikanske tropper der, og disse THAAD-luftforsvarssystemer vil helt klart være et mål for Iran, hvis dette scenarie udfolder sig. Rusland skal forsyne Iran med de måloplysninger, der er nødvendige for at ramme disse USA-drevne THAAD-missiler.

Så det betyder, at vi ikke kun ser på et muligt israelsk angreb mod Iran, men at vi ser på en direkte konfrontation mellem det amerikanske og det russiske militær på grund af denne situation. Og man kan sagtens forestille sig, at det har potentiale til at komme helt ud af kontrol, især fordi den nyligt indgåede russisk-iranske sikkerhedsaftale skal underskrives på det kommende møde i Kazan i BRIKS. Det er klart, at hvis det træder i kraft, så har du et fuldgyldigt russisk-iransk svar. Husk, at præsident Putin for kun få måneder siden var i Nordkorea for at indgå en strategisk aftale mellem Rusland og Nordkorea, og så er der det tætte samarbejde mellem Rusland og Kina. Så vi ser i virkeligheden ind i øjet på en optrapning til tredje verdenskrig.

Desværre er situationen i Ukraine ikke meget bedre, for der

bliver situationen på slagmarken i Ukraine mere desperat for hver time, der går, og det er meget tydeligt, at der ikke er nogen chance i verden for, at Ukraine kan vinde over Rusland, hvilket mange mennesker har sagt i lang tid. Zelenskyj er på rundtur i Europa lige nu, bl.a. i Berlin, hvor han kræver eller foreslår sin såkaldte »sejrsplan«, som slet ikke er en sejrsplan. For det eneste, han krævede, var, at Ukraine straks skulle optages i NATO, og at Ukraine vil insistere på at have atomvåben, hvis det bliver nægtet. Det er naturligvis en direkte plan til tredje verdenskrig, fordi begge disse betingelser – atomvåben i Ukraine og Ukraine som en del af NATO – er den absolutte røde linje. Det er den egentlige grund til, at hele denne konflikt brød ud i første omgang. Grundlæggende er det ikke acceptabelt for Rusland at have offensive systemer så tæt på deres grænse. Og at Zelenskyj gentager det, betyder bare, at han slet ikke bekymrer sig om virkeligheden. Det er derfor, en af lederne af Dumaen, Leonid Slutsky, karakteriserede planen som et forsøg på at trække Vesten ind i Tredje Verdenskrig.

I Tyskland, hvor Scholz stadig siger nej, vil han ikke levere Taurus, for ellers vil Tyskland næst efter USA være den største leverandør af våben til Ukraine. Men Scholz sagde, at Taurus-systemet stadig ikke ville blive leveret. Det vil han holde fast i. Men så sagde Friedrich Merz, oppositionslederen og oppositionens sandsynlige kanslerkandidat, den 16. oktober i en debat i Forbundsagen: »Åh, vi bør give Putin et 24-timers ultimatum om, at han skal holde op med at angribe den ukrainske befolkning, ellers bør vi ødelægge de forsyningslinjer, hvorigennem våbnene kommer, så de kan dræbe den ukrainske befolkning. Og vi bør forsyne Ukraine med Taurus-missiler.« Nu kan du sikkert huske, at der for få måneder siden var en stor skandale om et bånd, der på en eller anden måde blev frigivet, hvor tre Bundeswehr-officerer diskuterede, hvordan Taurus-systemet kun kan betjenes af eksperter fra Bundeswehr. Så det, Merz faktisk foreslår, er at bruge tyske Taurus-missiler til et angreb på Rusland, en

atommagt. En person, der kommer med sådan et forslag, er tydeligvis fuldstændig adskilt fra enhver virkelighed. Jeg tror, at hvis man konsulterede en psykolog, ville de nemt kunne blive enige om, at definitionen på sindssyge er, hvis folk er fuldstændig adskilt fra virkeligheden.

Den virkelige grund til, at dette spidser til, er ikke kun tidsplanen for det amerikanske valg, den generelle tilstand på slagmarken, men naturligvis også, at det finansielle system i den transatlantiske verden er i en forfærdelig tilstand. De ønsker med alle midler at forhindre fremkomsten af et nyt system: Men det er præcis, hvad der sker. Den tidligere vicepræsident for New Development Bank, Paulo Nogueira Batista, har netop igen i et interview sagt, at IMF ikke kan reformeres. Jeg tror, at den manglende vilje hos kræfter i Vesten til at afskrive en ubetalelig gæld vil bekræfte et sådant skøn. Derfor insisterer Nogueira på, at der er brug for en ny international finansiell arkitektur; en ny reservevaluta. På de forberedende møder før BRIKS-topmødet blev det klart, at ikke alle i BRIKS-gruppen er på samme side. Det ser ud til, at Indien ikke går i retning af en sådan ny reservevaluta. Derfor foreslog Nogueira, at en undergruppe i BRIKS skulle arbejde på et sådant forslag. Han sagde – og det tror jeg er helt rigtigt – at landene i det Globale Syd ville blive meget skuffede, hvis der ikke kom noget konkret ud af mødet i Kazan, men kun pæne ord.

Der er en anden udvikling, som jeg synes er mere håbeful, og det er, at Sun Xiaobo, generaldirektøren for våbenkontrol i det kinesiske udenrigsministerium, har skrevet i en artikel i {Global Times}, at der er brug for en ny sikkerhedsarkitektur. Jeg tror, det er det tætteste, jeg har hørt på det forslag, vi har fremsat her om en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur, som skal tage hensyn til alle verdens nationers interesser.

Så det, Sun Xiaobo siger, er, at vi absolut skal sigte mod at få en verden uden atomvåben. Jeg synes, det er så absolut påtrængende, for hvis vi er den intelligente art på planeten,

og vi ikke kan fjerne et våbensystem, som truer os med udryddelse, så fejler vi helt sikkert i vores karakteristik af at være den kreative art. Han siger, at de eksisterende sikkerhedsstrukturer ikke er tilstrækkelige til at forhindre atomkrig, hvilket er tydeligt, hvis man ser på, hvordan FN's Sikkerhedsråd ikke fungerer, for på grund af de fem permanente landes veto har man ikke kunnet nå frem til en konklusion i meget lang tid. Og derfor opfordrer han til et paradigmeskift, en inkluderende og samarbejdende sikkerhedsramme, som tager hensyn til alle nationers legitime bekymringer. Han opfordrer alle nationer til at begynde at diskutere et bæredygtigt sikkerhedskoncept, som bør indledes med konkrete skridt, og som skal gå ud over den kolde krigs tankegang.

Jeg mener, at det er det absolut nødvendige svar på en dobbelt fare for atomkrig som følge af to regionale kriser, der kan komme ud af kontrol når som helst. Og derfor vil jeg gerne gentage min opfordring til alle deltagerne i dette møde om, at vi må finde en måde at katapultere denne debat om behovet for en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur i traditionen fra Den Westfalske Fred op på den internationale dagsorden. For jeg tror, at det er den eneste måde, hvorpå vi kan komme ud af denne dobbelte krise.

Så lad os diskutere det, håber jeg.

Bemærkning til Mossi Raz:

Jeg tror, at det fredsforslag, du talte om, hr. Raz, og som også blev drøftet med paven, har sin berettigelse. Men min erfaring og bekymring er, at det ikke vil fungere. For hvis man ikke ændrer den underliggende dynamik, hvilket vil sige en aftale om at stoppe dette Eretz Israel på den ene side og virkelig gå i en retning som den, vi har foreslået med den økonomiske udviklingsplan for hele regionen, så man skaber et incitament for alle til at lægge tidligere krige og konflikter

bag sig og bevæge sig mod at opbygge en fremtid sammen, er jeg ikke sikker på, at det vil fungere. Derfor tror jeg, at vi er nødt til at se på helheden. Hvad bliver resultatet af Libanon-krisen lige nu? Der er allerede mere end en million mennesker, der er blevet flygtninge; mange af dem tager til Syrien, men nogle af dem tager også til Europa. Hvis man ser på den europæiske reaktion på flygtningekrisen, så sætter den fuldstændig spørgsmålstegn ved retten til asyl og Genève-konventionen om flygtninge. Det, Italien nu foreslår med hotspottet i Albanien, er et mareridt. Det er en koncentrationslejr, og EU ønsker at gøre det til en model for alle lande; at de vil oprette sådanne hotspots og dermed omgå Schengen-aftalen, som siger, at det land, hvor en flygtning kommer i land for første gang, også skal fortsætte med asylprocedurerne. Det fungerer ikke, fordi der er mange EU-medlemmer, som slet ikke vil have nogen flygtninge, så de forsøger at omgå det med disse hotspots. Men det er fuldstændig umenneskeligt. Hvis du ser på Frontex' pushback-operation i Middelhavet – vi er ved at miste al moral. Vi skal forestille at være et kontinent med en humanistisk tradition, og jeg kan se, at alt det er ved at blive glemt. Og det er den anden bekymring: Jeg tror, at billigelsen af det, der er sket i så lang tid, allerede er – jeg tror, at Europas image er gået helt i sort i det Globale Syds øjne. Landene ser på Europa som et mislykket kontinent med en umenneskelig politik hele vejen rundt. Jeg tror virkelig, at bortset fra det, jeg sagde om den umiddelbare fare for et direkte engagement mellem USA og Rusland om Iran, som kunne ske, og denne idé om optrapning i Ukraine-situationen, så bringer det os også til afgrunden.

Hvis man ser på alle disse ting samlet, er det desværre min overbevisning, at ingen delløsninger kan fungere. Disse delløsninger er meget, meget vigtige, hvis de er indlejret i en overordnet ny sikkerhedsarkitektur, som det blev opnået med den Westfalske Fred, hvor også krigens parter blev enige om grundlæggende principper, som at tage hensyn til den andens

interesser i fredens interesse og tilgive alle forbrydelser, der blev begået af den ene eller den anden side: Så der var disse generelle principper. Og så sad de i fire år og forhandlede om alle detaljerne, territoriale krav og andre detaljer. Jeg tror, at hvis man ser på dette forslag i den sammenhæng, så kan det spille en meget vigtig positiv rolle. Men hvis man ikke ændrer den generelle holdning hos de involverede stormagter – som er USA, Rusland, EU, Kina og BRIKS – kan jeg ikke se, at det kan fungere. Så jeg vil gerne opfordre til, at vi også diskuterer, hvordan vi kan gøre dette forslag til en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur til et reelt fokus for vores organisering? Jeg synes, det er meget opmuntrende, at det kinesiske udenrigsministerium har udsendt noget, som bare er udtrykt med andre ord, men som indholdsmæssigt går helt i samme retning.

Bemærkninger under diskussionen:

DENNIS SMALL: Jeg vil gå til disse tre kommentarer og spørgsmål sammen. Jeg vil vove at påstå, at dette har meget at gøre med det, du lige talte om i forbindelse med diskussionen om menneskets grundlæggende natur. For hvis man mener, at mennesket i bund og grund er et dyr, som er i konflikt med hinanden, så har man en tendens til at fokusere på »løsninger«, som tager fat på specifikke problemer og forsøger at opnå en form for balance. Hvis du derimod mener det modsatte, som du gentagne gange har adresseret med det tiende princip om, at mennesket i bund og grund er godt og i stand til at blomstre af den andens udvikling, så tænker du ud af boksen og forsøger at komme med en løsning, der går ud over den måde, problemerne er stillet på i øjeblikket.

Når det er sagt, så er der et spørgsmål, som er kommet op et par gange nu fra Denise Ham, og det er en anmodning om at tage fat på spørgsmålet om briternes rolle i hele denne situation – krigssituationen og den strategiske situation. Et andet spørgsmål kommer fra et sted i Sydamerika – jeg er ikke sikker på hvor, eller muligvis Spanien; det blev sendt ind på spansk.

Der står: »Vær hilset. Det er nødvendigt at støtte en form for pres for at indføre en verdensomspændende dom om BDS – boykot, desinvestering og sanktioner – mod det zionistiske regime i staten Israel. Tak for fredelig sameksistens.« Så igen spørgsmålet om, hvordan man skal forholde sig til den type tilgang. Og så et tredje spørgsmål eller kommentar, en anmodning til dig fra Drew i Bangor, Maine, som siger: »Helga, siden du oprindeligt påpegede det tyske grønne partis nazistiske oprindelse, går den nuværende generation af grønne så tilbage til deres rødder i betragtning af deres blodtørstige udfald for nylig?«

Så det er en række spørgsmål, der er kommet til dig.

ZEPP-LAROUCHE: Hvis vi starter med spørgsmålet om boykotsanktioner, så tror jeg, at det spørgsmål skal besvares af verdenssamfundet som helhed. Det hænger i høj grad sammen med spørgsmålet om en ny sikkerhedsstruktur, eftersom den nuværende tydeligvis ikke fungerer. Der er lige nu en enorm debat i FN om, at der er påtrængende behov for en reform. Det, som mange eksperter peger på, er, at den største hindring er det nuværende FN's Sikkerhedsråd, eller rettere sagt de fem permanente medlemmer af det, som er atommagterne. For hver gang der kommer et spørgsmål op, som berører en af disse fems formodede interesser, kan de blokere alt med et veto. Det er dybest set derfor, at hele FN ikke fungerer. Jeg kan kun se én udvej, og det er, at vi helt sikkert er nødt til at have de spørgsmål, som er de brændende spørgsmål, som hvordan vi stopper folkemordet i Gaza og nu i stigende grad i Libanon. De skal bringes op i FN's Generalforsamling. I betragtning af at et overvældende flertal af lande allerede har erklæret, at Palæstina har absolut ret til sin egen stat, tror jeg, at det ville være det rette forum at handle i. Det kan så også påvirke de mere fornuftige mennesker i selve Israel, hvis de hører, hvad resten af verden tænker. Ligesom folk i Tyskland sandsynligvis ville få et bedre informeret syn, end de har lige nu. Så mit svar på det er, at det bør bringes op i FN's

Generalforsamling så hurtigt som muligt.

Nu synes jeg, at briternes rolle er meget interessant. Hvis man ser på, hvem der altid opdanner USA til at gøre mere – som at have langdistancemissiler til brug dybt inde på Ruslands territorium eller sende flere våben – kan man dokumentere, at det i den seneste periode altid var briternes rolle at optrappe krigen. Hvis man ser på situationen i Mellemøsten, kan man gå tilbage til Balfour-erklæringen og Sykes-Picot, hvor briterne er mindst halvt ansvarlige for at trække grænserne op på en sådan måde, at man kan manipulere situationen i det uendelige. Hvor kommer dette fra? Det kommer fra det gamle Britiske Imperiums idé om at dele og herske, om altid at alliere sig med den svagere mod den stærkere eller omvendt; at blive ved med at så mistillid for at kunne manipulere. I USA's tilfælde synes jeg, at man bør bemærke, at USA's uafhængighedskrig var den første befrielse fra kolonisystemet. Eller, ikke den første, men uafhængighedskrigen var den første antikoloniale krig. Jeg synes, det er meget vigtigt, for på Bandung-konferencen i 1955 var det enten præsident Sukarno eller premierminister Nehru, der sagde, at USA skulle huske, at de udkæmpede den første antikoloniale krig.

Hvis man ser på den amerikanske historie, forsøgte briterne naturligvis at ødelægge den amerikanske revolution, først militært i krigen i 1812 og i borgerkrigen. Da de indså, at de ikke kunne generobre USA militært, skiftede de grundlæggende taktik og sagde, at de var nødt til at overbevise det amerikanske etablisement om at overtage det Britiske Imperiums rolle som model for at styre verden baseret på det angloamerikanske særlige forhold. Det er en meget kort kondensering af denne historie, men folk tror, at det Britiske Imperium ikke længere eksisterer. Men det eksisterer fortsat; du har Commonwealth, du har Five Eyes, du har kontrollen over City of London, som i virkeligheden er Wall Streets egentlige moder. Så hvis man ser på disse strukturer, kan man faktisk

se, at det Britiske Imperium stadig eksisterer, og det er derfor, vi er nødt til at erstatte det med et system af suveræne nationalstater.

Hvad angår De Grønne, så tror jeg, at hvis man ser på oprindelsen til den grønne ideologi i form af den onde præst Malthus' skrifter, som opfandt en fuldstændig bedragerisk teori om, at mennesker på en bestemt måde formerer sig hurtigere, end man kan producere mad, og at man derfor er nødt til malthusiansk nøjsomhed. Det var bare en dækhistorie for det britiske ostindiske kompagni, og han var bare en betalt skribent, der skulle lave en teori, som kunne retfærdiggøre det, det britiske ostindiske kompagni gjorde. Vi har dokumenteret den grønne bevægelses historie, som du kan finde i arkiverne hos EIR og Schiller Instituttet. Selv om økologernes bevægelse aldrig rigtig forsvandt, var det faktisk Rom-klubben, der genopfandt den i stor stil i begyndelsen af 1970'erne. Det var det, der fik den internationale grønne bevægelse til at opstå. I begyndelsen havde de en vis fredsvenlig holdning, men på grund af deres neomalthusianske ideologi var det meget let for de internationale oligarkiske kræfter at overtage dem. Det gjorde de med stor succes ved at bruge deres aktiv, Joschka Fischer, Tysklands udenrigsminister under den jugoslaviske krig, som virkelig forvandlede De Grønne fra et formodet fredsparti til nu at være de største krigstilhængere i hele Tyskland.

Hvis du er mere interesseret i detaljerne, kan jeg kun foreslå, at du kontakter Anastasia, så kan vi hjælpe dig med at finde al den dokumentation, vi har produceret gennem årtier om dette problem.

Afsluttende bemærkninger:

Jeg tror, at forventningen om, hvad der vil komme ud af BRIKS-mødet, har betydet, at der er blevet gjort en enorm indsats for at destabilisere de forskellige BRIKS-lande på forhånd. I Argentinas tilfælde så meget, at de ikke engang kom med i

BRIKS, som de oprindeligt havde tænkt sig at gøre. I andre tilfælde blev der udført en enorm finansiel krigsførelse. Men ikke desto mindre er jeg helt sikker på, at de vil komme meget stærkt ud af det; endda meget stærkere end på topmødet i Johannesburg sidste år i Sydafrika. De vil annoncere nye strukturer for en international sikkerhedsarkitektur. Jeg er ret sikker på, at det vil være i tråd med, hvad Putin sagde, da han den 14. juni foreslog en ny eurasiske sikkerhedsinfrastruktur. Og sandsynligvis vil de gentage, hvad Xi Jinping gentagne gange har sagt – især til præsident Obama på det tidspunkt – at BRIKS er åben for alle nationer. Jeg håber, at de vil sige det, for jeg er overbevist om, at det, BRIKS forsøger at gøre, under alle omstændigheder vil være meget positivt.

Men problemet er, at vi er nødt til at overvinde geopolitikken. For hvis den nuværende tendens til at opdele verden i to separate blokke – en NATO-blok, et globalt NATO med told og restriktioner, og så en BRIKS-blok – så tror jeg ikke, at det overvinder faren for Tredje Verdenskrig. For hele spørgsmålet om krigsfaren er, at man har et gammelt system, der kolliderer, det neoliberale vestlige system, som tydeligvis – selv i Tyskland er der mange kommentarer, hvor folk siger: »Tyskland er ved at dø! Er der ingen, der kan se, at vi er ved at kollapse?« Det kan man faktisk godt se. Fra dette øjeblik er vi et kollapsende, døende kontinent og en alliance. Krigsfaren kommer af, at når det døende system forsøger at dæmme op for det nye systems fremgang – som er centreret omkring BRIKS – så har du det mest risikofyldte øjeblik for krig. Som jeg sagde i begyndelsen af mine bemærkninger, er faren efter min mening meget stor før det amerikanske valg, simpelthen fordi folk, afhængigt af hvad der kommer ud af det valg, frygter, at de mister grebet om de institutioner, som er det militær-industrielle kompleks.

Derfor kan jeg kun håbe, og jeg er ret sikker på, at de [BRIKS] vil komme med nogle meget magtfulde og stærke tilbud

til verden. For jeg tror, at mange af lederne i BRIKS virkelig er utroligt kloge og modne statsmænd, som virkelig har vist, at de har visioner, de har tålmodighed, de har alle de holdninger, som vi havde engang i Vesten, da vi stadig havde ledere som Adenauer og de Gaulle, men nu i de seneste årtier er vores ledesers mentale størrelse på en eller anden måde skrumpet ind. I dag har vi ledere, der har en statur som dværge med hensyn til mental kapacitet. Jeg kan tale om det i lang tid.

Jeg er ret sikker på, at der vil komme noget stort ud af dette med hensyn til sikkerhedsstruktur, med hensyn til økonomiske forslag, nye betalingsystemer. Måske endnu ikke en reservevaluta, men der vil komme mange af den slags nye idéer.

Hvad angår personen fra Costa Rica, kan jeg forsikre jer om, at vi absolut tager hensyn til alle verdens landes interesser. Og jeg vil gerne have, at du ser på de økonomiske udviklingsplaner, vi skrev allerede i 1970'erne, hvor vi havde et fuldt udbygget infrastrukturprogram for hele Afrika. Min afdøde mand arbejdede sammen med López Portillo om et økonomisk udviklings- og infrastrukturprogram for hele Latinamerika. Vi arbejdede sammen med Indira Gandhi om en 40-årig udviklingsplan for Indien. Hele Asien. Bare se på det; du kan blive overbevist om, at vi ser på verden som en helhed og ikke ud fra et vestligt synspunkt. Den eneste grund til, at jeg nævnte donuts, er, at jeg tænkte på steder som for eksempel Berlin. Berlin, hvor man lige nu har en regeringspolitik, som desværre er meget i tråd med briternes og USA's. Vi har ikke en suveræn regering. Men Berlin har ligesom New York alle de nationer, der bor der. De kunne lave en demonstration af den slags børn, der arbejder sammen og viser, at fremtiden heldigvis tilhører børn og unge. Så tilgiv mig for donuts. Jeg kan ikke selv lide donuts; jeg synes ikke, det er sund mad. De er for sukkerholdige. Men jeg tænkte bare, at der var noget – for jeg ved ikke, hvad man spiser i Costa Rica til børnefester. Så kom med et forslag, så tager vi det

med. Jeg håber ikke, at jeg gør emnet for let, men jeg ville bare gerne udtrykke min begejstring for tanken om, at børn fra alle nationer kunne være et eksempel for de voksne på, hvad det vil sige at leve sammen i fred og glæde.